

פז:

ב' א מ"י פ"א מהל'
 תמורה הלכה טו:
 ב' ב מ"י פ"ג מהלסת
 מעשרין הלכה ו' ופ"ד
 הלכה ב:
 ב' ג מ"י פ"א מהלסת
 תמורה הלכה א' והלכה
 יב:
 ב' ד מ"י פט"ו מהל'
 מעשרין הלכה א' ב:
 ב' ה מ"י פ"א מהל'
 תמורה הלכה טו:
 ו' ו מ"י שס הלכה ד' ופ"ג
 הלכה ה:
 ו' ז מ"י שס פ"ג הלכה ה:

שיטה מקובצת

רבי ר' **אשר** **משה** **אשר**. נהריז
גמרא גמירי לומר כל החכם חס
דליאכא כולל דלא אפשר לציבור כולל
ההכא הכי נהריז אמר רשב"ל חרשנה נתנה
נסיגוי נתנו להם ד' מתות וחדא רועה
ושבחו צימי אכל משה די מייניה וגורו
על כולן שימונה וא"ס ד' ציבור הק
איתנהו ציבור אלא ע"כ ילמוד
מפסוק חן המפורס וכל מביעה אס
נגמרה להן ככולן שימונה פשיטא דבחד
מגמרא הוו גמירי ויבין דליאכא ביה דליאכ
לציבור כוללו נמי ליטנהו ציבור אלא
האחא הסתא נמי דגמרי דליאכא ביה
הדיחא רועה אמרי' דכולהו ליטנהו
לצבור ולא מביעה אס אותה שוינה
היא מותן ליטנהו לצבור וא"כ כל
שנגמרו לתומ גמירי בחד מגמרא
ליטנהו לצבור דלכל הפסות ב'
הב' גמרו שלם לצבור כמזן כל נמי
האחרים גמרו שלם לצבור אלא
אפי' את"ל דכפרי בעליה זו עברו שמה
ומד מייניהו הוה אותה שנגמרה להיות
רועה מיהו איך נגמרה למות עם
לשמה ליטנהו לצבור הדיעית נמי
לצבור ומעתה אותה שנגמרה
רועה ושמהו וגורו עליה מיהו

ת (דף י:) משני כולה כחלה
נשות נשנו כחלה שיטה ומין
הו נמי הכי נשנו דאין כליכור
לכן והאמרדיו על חמש פירוש

¹⁶וכי דנין אפשר משא
בחד מקום גמיר להו
להן והעמידום ¹⁷ על ת
מי איתנהו בצבור אלא
ממפורש ¹⁸ נתן אומר
על חמש וליחיו בהו שמי
אי בצבור שתי ¹⁹ שכי
ואי ²⁰ ס"ד בצבור הנד
ש"מ ילמד סתום ממפור
בצבור אף סתום ביח
חומר בקדשים מבת
מבקדשים חומר בקדש
עושין תמורה ²¹ ואין
הצבור ²² השותפין מק
²³ ומקדישין ²⁴ עוברין ו
²⁵ חומר בתמורה מב
חלה על בעלת מום

וְכִי דִינִי אֶפְשֶׁר מִשְׁאִי אֶפְשֶׁר
מִשּׁוֹם דְּלֹא מִשְׁכַּחַת לְהוֹ צִנְיָ
לֹא מִיתְרַמּוּ בְּצִבּוֹר לְעוֹלָם:
חֲטוּתוֹת נִיחְמוּ לָהֶם מִסְּרֵי דַמַּת

י אֶפְשֶׁר 16 (י"ד) שְׁמַעוֹן
אִמּוֹר ר"ל אֲרַבְעָה תִּנּוּ
מִשׁ וְאִי"ד בְּצִבּוֹר הֵנָּה
עַל כִּרְחֹק יִלְמְדוּ סָתוּם
אֶחָת תִּנְהַה לָהֶן וְהַעֲמִידוּהָ
לִדְרֹג גְּמוּרִי לְהוֹ אִי בִּיחֹד
חֲתוּת שִׁכְחוּ וְקִשְׁיָא אִלּוּ
מִי אִיתְּנָהוּ בְּצִבּוֹר אֱלֵא
יֵשׁ מִהּ מִפּוֹרֵשׁ בִּיחֹד וְלֹא
יֵד וְלֹא בְּצִבּוֹר: מִתְּנִי
מִמּוֹרָה וְהוֹמֵר בְּתַמּוּרָה
יֵם מִבְּתַמּוּרָה שְׁהַקְדִּישׁ
תַּמּוּרָה עֹשֶׂה תַּמּוּרָה
יִדְשִׁין יֵאָבֵל לֹא מִמּוֹרִין
אֲבָרִים יֵאָבֵל לֹא מִמּוֹרִין
קִדְשִׁים י (י"ב) שְׁהַקְדִּישָׁה
קִבּוּעַ יֵאֵין יֵצֵא לְחֻלּוֹן
לְגִזּוּ

הא דלא איתנהו להך שלשה בצבור למיתה
דא דלענין מיתה ולא לענין הקרבה דהא
ארבעה ימנו להם (א) כולם ארבעה
ימנו ולא חמש (ב) (א) ביחיד או בצבור ושכחו
באיזו נאמר להו מתה) וההמשיית נאמר
להם רועה וימיו אכלו של משה שכו
אזיו פן היתה רועה והלכו לחומרא
ונאמר כולן ממות אכלי פ"ד בצבור
וצבור להם מי משכחת לה בצבור הא
לא מיתרמו בצבור אלא שמים מהם
אלא ודאי לא היו אלא ביחיד: **אם**
יניגה לכן. למיתה וארבעה רעיה
והעמידוה על חמשה ששכחו (אזיו) (א)
המתה. ור' נתן לפרושי טעמיה דרבי
שמעון דמתיי אלא אלא מקמי דמסיק
למיתליה ספיקין ליה הש"ס ומתכן
לפרושיה ודבר מסיק למיתליה: **וליתוי**
בהי סדרה גמירי. אחאי העמידוה
על חמשה מאסו ספיקא דהדא יליחו
בהי סדרה גמירי לה להאיא חדא אם
היו זכרים ששכחו המתה ששכחו
להם היתה יכולה להיות ביחיד ובצבור
(א) (למדו) דחטאת שטיפו צניה ושעברה
שמה מתה ספיקא אכל הך שלשה
ליכא לספוקי (א) דלא היו בצבור דלא דמי
להאיס אלא היו זכרים ששכחו המתה

מסורת הש"ס

(א) מנחותיו וישיני (ב) רשק
 וישיק מיה (ג) ולעיל י:
 (ד) ולעיל ו: ע"ש. (ה) ונחיש
 מטה. (ו) זק מיה. (ז) צל למתי
 ויה זק ילמוד. (ח) צל הכ
 מתי. (ט) ניה לארבעה. (י) ניה
 אחס. (יא) צל השלשה זק.
 (יב) והשלשה זק. (יג) השלשה
 זק. (יד) זק מיה.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ארבעה נישת
לפס כלומר ארבע נישת
היו בשבועה בארבע נאמר
היון מתה והתחייבת כלל
הנישואין ואין צורך לא כלומר
הנאמן; (ב) רש"י חתם וכו'
אמר ד"ה התחת: (ג) ונאמן
שחזר שפסד וכו' ונאמן
שחזר שפסד ר"ל כי אמר
רש"י. וכו' ואם יש על הפנין
כלל כמעט לשון ראשון;
(ד) וקשה לכו"ס כי אמר
לפחות רש"י וכו' כי אמר דבור
שחזר עליו כן כלם כפסד;
(ה) בא"ד אם חסד
התמצא צריך וליכנס
הנהוה חסדי כלל וחסדי
התחת נחקק; (ו) שם ד"ה
כי שפסד וכו' וקשה לכו
וכו' חסדי:

הגהות הגר"א

[א] גם' ולי ס"ד. גרסיי
וקסיא לכו לי ס"ד:

מוסף רש"י

[illegible]

דבינו גרשום

[illegible]

א ביחד לימא דהנן שלשה מחזות שבת.
הבא לא דמי לה: שני שבתות שבת.
דמשכחו הוה קשיא להו לאותן שבימי
גזר הוא הכל דמחז ד' דרעיהי הוי
מיתרמו לעולם יו' אלף ודאי מדאדכר
היחיד איתר דמשכחת להו כולה ביה
ורבנן אית להו ארבעה ויחזו להן כל
היחיד ויבצור אריהי דלימיה צנזור
שה רבי הוי אר' רשב"י לאו דנחא הויא
גו' להן למיהא בחדא יו' מימרא וכיון דכי
ודאי בחדא ויבצור מדאגמריהו לארבעה ולא
עפודים ע"ה יו' תמישת ויחנה להן לרעיהי
שני שבתות ויחזי הויא ויבצור אר' של
לאותן שבימי יהושע אי סלקא דעתך צנזור
הוא הויא מדאגמרי עו' (לרעישת) בחדא
רבעה הלכך תמה ביחד נאמר ולא צנזור
ידעיה דתמה דתפאזות פסטיק' ל' דצנזור
להן כי' משום דמשע' שהיך קי' הויא ודאי
ול' משה ולא משום תירוצא דר' שמעון נקיש
למיהא מיתרמא למיליה דרבי שמעון שפיר
מילך כולן למיהא וכיון דר' דרעיהי בחדא
מיתרמא כדן כרתיך בחדא ודוכחא לא משכחת
בא חדא דמאי לאיתרמיו צנזור ואפי' הכי
היחיד וצנזור יו' לא נאמרה (מיתמה) אלף
אפשר גמרינן ומוקמינן מיהא ביחד ולא
בא גמרא למיהא ויבצור ויחזי לה ממי הויא
הסא איהא למיהא ופשיטא וי' דר' אפי' משאי
ליהא דמיתרמו וכי נמי אחו לקמן מהנך
לאחרות שרי כולן מציית ביחד. ויחזי
(א) הנחלאות ביחד וצנזור הממה מהנהו
יבצור לפסקיה דהא פשיטא ל' דלוחה של
כולן למיהא אצל שכיפרו ושעיצרה שנה
ודר היתה ואזי הויא לפיכך העמידו כולן
ל' השתא מפסקה הש"ס דר' למיליה
יבצור בהמה בהמה (ויקרא) לו' בפרק קמא
למיתרמא כי' שם איהא יבצור לא מלתא למילין:

ליגזו

לא היתה יכולה להיות אשה
 ואלו הנהגות לכתוב שפסקא
 מהי סדרה ואי זו היא והלכה
 וישעיה אי סלקא דעתך וישעיה
 משכחה לה נצבור הא לא
 חמשה בין משה ורעיה
 והיינו טעמיה דרבי שמעון
 היכי דמשכחין לכו דלית
 ליה. (ו) ומקום אחר מביא
 אלא גמרא הוא דלרעיה נית
 הדדי חזק גמרא אנגריהו
 משכחה ארבעה אלא ביהרז והה
 גורו עליה משה לחומה
 נשכחה. וקשה להו כ' (ד) ה
 אמן מביא (ו) חד דרבי
 גמרא וביצור מן משכחה
 וכל היכי דמיתרמא נצבור
 לא הו. והאי דנקט ר' יוחנן
 הלכה זו נשכחה בימי אבלי
 לא הו דל שן אי כולן נמי
 רעיה ושכח אלו ההמה ואלו
 אי כולו בין ביהרז בין נצבור
 ואלו ארבעה דרעיה על כרחין אי
 ין מיה מן וז אפשר להיות
 אלא ביהרז הלך אפשר כן משאי
 כחזק גמרא לרעיה ותרבי ביהרז
 ר' דמיה לא נצבור אלא ביהרז
 גמרו הכא והכא אוקי למיה כל
 ר' מהך שלשה ורעיה ששלשה
 נמי מיה סדר היתה אם מסדר
 נמי ותרבי ושכח נצבור
 נצבור אוקי שלשה יעמיד
 ר' ב' שפחות ששה. מיהם
 יוליה לתרבי מליה דר' וש
 מן מיתרין. רבי יהודה הו דר
 לא הקדש חלה עליה קדושה

דאיתנהו בצבור לימא שתי חטאות
[ולא ידעו באיזה] (ולא מאי) זה
אתרני מי איתיה בצבור אלא ע

[illegible]

אחת יצתה להן לנשים וארבע
וכתא יצימור אי כולה ביחד
אלו משאי אפשר אלא דהא כהנא
יוסתר הלך ה' דמשה יא גמר
יות צנזור לא נאמרה משה
ממרין כגון אי חור גמיר תלתא
בור לא משמחי ששה חר דמי
יור אוקי לרעיה והנן תרי דמיה
לדמא מיה ביחד נאמרה וכתא
נשה כצביל אחת ליחוי אותה אל
ונתה ארבע לפסוקא אגל ולי
הא משהלש היתה שאלן וכל
לא היתה יכולה להמלא צנזור
קמא אפרים יא רבי נתן
ומקדשין וצריכי וצורכי וכל
הדין בעלת מוס משהמיה

על מדינת ישראל לארבעה חודשים ונאמר כי
המדינה בין בעבור בין ביחוד משה לא
היא משאש נמרין (כל) ומסיים, גליון קיק
ולגן וקאמר ולא ניתנה להם כי ולא לפרש
משאש נמרין: (כל) ומסיים, גליון קיק מא

[illegible][illegible]

בכרא גזירה גזירנהו לה ובצבור לא משכחת להו הלכך:
די והחמישים שנינה להם למינה משום דאיכא לסמיק
מינה גמרינן מה: (ש) ובצבור ולא נאמר: אלא: (כ) אמש
ס דבריו לרשב"ל ונראה דרשב"ל מפרש וקאמר דר' נתן
ס: אלא: (כ) אמש ממשר יתיב משרי נמחק: (כ) אמש

שכונת הירוקים
שיבא אל ביתו ע"כ את
אלה בחדר כליהוה
במרתם אומר וא"כ אף אזה
שנענית לעצמה אל ה
לכלל חדרה דמיה
מס' מפרין על מחבירה
שנענית בה דעתה אל ה
אפשר ואף אפשר אידך
ושם נס' אף אפשר איה אל
ולא נהגה בצבור מיום
חדר הירוקים [א] וכן אומר
נ"י וכן נס' טעמא דיה
מס' דאמר בחדר בדרום
אמריהו ודי' אתח' נחת
לדי' למהר ו' ה' תרע"ד
ושבחו איה למהר
והעידול על המשטה למהר
וכו' ודי' לעצמה בחדר
א"כ ה' מיעילו בחדר
א"כ אל בצבור הלך
חמישה שנתיה למהר
א"כ וא"כ לעצמה בחדר
מחזי רשיבי בצבור מ'ם
אל כמקומו אל בית החדר
דגמין אל מרתיה שיה
בחדר אל בצבור פורדו
שמה אומר אל ה' אפשר

רמשיא מנין רבין
רשיעה לז' כרחק אלא ארז
מחז דרשיי כצור ארז
אזי (אזי) צבור ארז
נעמד דז' מרז (אז) רבין
אזי דרז' דרז' נזי
[אזי] (אזי) דרז' (דברצור)
[אזי] כ' פלז' אחרות
(ז) שר' כנחז' שחז'
[אזי] ארביי' ערצור
אבל א' ארביי' חזר' י'
חז' לז' ק' (אז) :
מ' כרביי' שחזר
חז' : ו' ארז' שחז' רזי
דלז' ארז' א' כ' חז' רזי
א' חז' צבור : א' אזי
רזי חז' צבור : א' צבור
א' חז' חז' : א' חז' חז' :
דלז' חז' חז' חז' חז' חז'
צבור א' חז' חז' חז'
חז' חז' חז' חז' חז' חז'
חז' חז' חז' חז' חז' חז'
חז' חז' חז' חז' חז' חז'
חז' חז' חז' חז' חז' חז'

שניתנה להן: (עו) מכדי
בחרא דוכתא הוא, וס"א כלום
לא משכחת לה ארבעה: (ז) ביי
מוקמין אלא ביחיד דעמרין: י
דרי נתן הוא תנא והיה לו להקט